

Божият план за човека, показан в Неговите завети

***„Тайната на Господа е с онези, които се
боят от Него; и Той ще им открие завета
Си.“***

Псалтир 25:14

Бог има план за човека, който ще доведе до благословение за всички семейства на земята и който, когато бъде изпълнен, ще възстанови човечеството към Бога. Ако изучавахме Библията само за да докажем предварително прието вероучение, никога нямаше да открием скъпоценностите на истината, скрити в нейните страници. Ако обаче искрено се стремим да разберем Божиите цели и се обърнем към Библията с отворен ум и искрено сърце, ще открием, че Божият план за човешката съдба е ясно разкрит в нейните страници.

Божии завети дават пълна картина на Неговия славен план за вековете. Тези завети, така както са записани в Библията, обхващат целия ход на човешката история – от изгубения рай до възврънатия рай. Тази статия разглежда някои от заветите между Бога и човека, така както са записани в Библията. Разбирането на тези завети ще ни помогне да оценим мястото си във великата божествена програма за спасението на света. Когато съзерцаваме величествените стъпки на нашия Бог в разгръщането на Неговия план за човека, вярата ни ще се укрепи, а

надеждата ни за Неговото царство ще стане по-голяма и по-реална.

Божиите завети, както са записани в Библията, са дадени по различни начини. Някои са под формата на едностранно обещание или ангажимент от страна на Бога. Други са структурирани като двустранни споразумения или договори между Бога и отделни лица, народи или цялото човечество. Някои от Божииите завети включват божествено установени наредби с награди за вяност и наказания за невяност. Във всички случаи обаче Божииите завети с Неговото човешко творение имат за крайна цел тяхното вечно благословение.

Заветът в Едем

Първият завет между Бога и човека беше сключен в Едемската градина. Той е записан в Битие 2:15-17: „Господ Бог постави човека в Едемската градина, за да я обработва и да я пази. Но Господ Бог го предупреди: „Можеш свободно да ядеш от плода на всяко дърво в градината – освен от дървото на познанието на доброто и злото. Ако ядеш от плода му, непременно ще умреш.“

Животът или смъртта зависеха от спазването на този завет. Той изискваше послушание към Божия закон. Адам наруши този завет чрез своето непослушание (Битие 3:6). Той загуби заветната си връзка с Бога. Беше осъден на смърт. Библията казва: „В Неговата благосклонност е животът.“ (Псалтир 30:5). Никой не може да живее вечно без Божията благосклонност, макар че мнозина вярват в

погрешната доктрина за вроденото безсмъртие. Човекът има живот само когато е в Божията благосклонност. Вечното съществуване на човека зависи от това дали той е в заветна връзка с Бога. Сатана каза: „Никак няма да умрете.“ (Битие 3:4). Съвременната версия на това би била: „Ще изглежда, че умираш, но душата ти всъщност ще бъде жива някъде другаде.“

Говорейки за Сатана, Исус каза: „Той беше убиец от самото начало. Винаги е мразил истината, защото в него няма истина. Когато лъже, това е в съответствие с характера му; защото той е лъжец и баща на лъжата.“ (Йоан 8:44). От друга страна, Бог каза на Адам просто и ясно какъв ще бъде резултатът от неподчинението: „Наистина ще умреш.“ (Битие 2:17). От доказателствата, които ни заобикалят, става ясно, че Бог, а не Сатана, е казвал истината. Разбира се, Адам е мъртъв, а Библията ни казва, че в Адам „всички умират“ (Битие 5:5; 1 Коринтяни 15:22). По този начин всички ние трябва да вземем решението дали Бог или Сатана е казал истината по този въпрос на живот и смърт.

Очевидно е, че не само Адам загуби общението си с Бога, но и всичките му потомци се родиха извън заветното отношение с Него. Написано е: „Чрез един човек грехът влезе в света, а чрез греха – смъртта; и така смъртта премина върху всички хора, защото всички съгрешиха.“ (Римляни 5:12). След прегрешението на Адам обаче Бог не предаде човечеството на Сатана за пълното му и окончателно унищожение. Този факт за първи път стана ясен от изявлението в

Битие 3:15, където ни се дава уверение, че семето, или потомството, на жената ще разбие главата на змията. Това беше лъч надежда за нашите първи родители, че някога в бъдеще ще бъде възможно възстановяването на заветната им връзка с Бога.

Заветът с Ной

Следващият завет, сключен с човека след изгонването му от Едем, беше даден на Ной. Този завет дава голяма увереност, че „небесата са на Господа, а земята Той е дал на човешките синове“ (Псалтир 115:16). Този завет „ “ е ясно изложен в Битие 9:11-17: „Да, Аз потвърждавам завета Си с вас. Никога повече водите на потопа няма да погубят всички живи същества; никога повече потоп няма да унищожи земята. Тогава Бог каза: „Давам ви знак за завета Си с вас и с всички живи същества за всички бъдещи поколения. Поставям дъгата Си в облаците. Тя е знакът на завета Ми с вас и с цялата земя. Когато изпратя облаци над земята, дъгата ще се появи в облаците и Аз ще си спомня завета Си с вас и с всички живи същества. Никога повече водите на потопа няма да унищожат целия живот. Когато видя дъгата в облаците, ще си спомня вечния завет между Бога и всяко живо същество на земята. Тогава Бог каза на Ной: „Да, тази дъга е знакът на завета, който потвърждавам с всички същества на земята.“

В този разказ Бог ни казва, че дъгата е знакът, че заветът ще бъде спазен и че земята никога повече няма да бъде унищожена от потоп. Можем да попитаме: Защо дъгата беше избрана за знак на гаранция за Божия завет? Да оценим

тази проста истина означава да укрепим вярата си. Според Библията преди потопа никога не е валиял дъжд върху земята. В Битие 2:5,6 ни се казва: „Господ Бог не беше изпратил дъжд върху земята, ... Но от земята се издигаше мъгла и напояваше цялата повърхност на земята.“ Една от причините, поради които Ной вероятно е бил осмиван, докато строил ковчега в подготовка за предстоящия потоп, била, че хората, живели по онова време, никога не бяха виждали дъжд да пада от облаците.

Причината да няма дъжд преди потопа е както научна, така и библейска. В Битие 1:6-10 библейският разказ за сътворението ни казва, че „твърдът“ е разделял две големи водни маси. Казва ни се, че Бог е нарекъл твърда „небе“ — тоест, простор на небето. Водите под небесата са били върху земята и когато се е появила сушата, те са били разделени на големи водни маси, наречени морета, точно както ги виждаме днес. Водите над твърдата са били под формата на пръстен от водна материя, който е обграждал земята преди потопа. Не е необичайно планетите да имат пръстени около себе си. Сатурн има пръстени, съставени предимно от вода под формата на лед. Други планети имат пръстени, съставени от материали, различни от вода. Пръстенът, който обграждаше Земята преди потопа, беше създаден по времето, когато Земята се подготвяше за обитаване от човека, когато интензивната топлина на планетата изхвърляше под формата на пара огромни количества влага. Тази влага обграждаше Земята като завеса. Тя създаваше условия, подобни на тези в оранжерия, на Земята.

Тази теория за сътворението на Земята се поддържа както от много учени, така и от библейски изследователи. Мнозина са се чудили защо мастодонтите и другите топлокръвни животни са могли да живеят в това, което днес е Арктическата зона. Парниковите условия, които са съществували на Земята преди потопа, са направили всички части на Земята еднакво обитаеми.

В Битие 7:11,12 имаме описание на разкъсването на пръстена над земята с тези думи: „В шестстотата година от живота на Ной, във втория месец, на седемнадесетия ден от месеца, в същия ден се разкъсаха всички извори на голямата бездна и се отвориха прозорците на небето. И дъждът вали върху земята четиридесет дни и четиридесет нощи.“

„Прозорците на небето се отвориха.“ Водите над твърдата попаднаха в гравитационното притегляне на Земята и се изляха под формата на потоп от дъжд. Парниковият ефект, особено на полюсите, приключи внезапно и се образуваха ледени шапки. Потопът настъпи в изпълнение на Божието слово, дадено на Ной. Мастодонтите и другите животни бяха заловени с непълно усвоена храна в стомасите и червата си. Те са запазени дори и до днес като свидетелство.

Сега знаем защо Бог избра дъгата като знак на завета Си. Ако имаше води над твърдата, Земята не би могла да се радва на преките слънчеви лъчи. За да се образува дъга, са необходими преките слънчеви лъчи, защото дъгата е отражение и пречупване на преките слънчеви лъчи, които осветяват въздуха, наситен с влага,

и разлагат светлината на различните призматични цветове. Наличието на видима дъга доказва, че вече няма воден пръстен над земята. Това също така гарантира, че никога повече няма да има друг потоп, обхващащ целия свят. Бог избра дъгата като знак на завета Си с човека, защото тя е абсолютна гаранция, че друг потоп от такъв мащаб е невъзможен.

Заветите с Авраам и Израил

Бог сключи следващия Си завет с Авраам. Този завет засяга всяко семейство на земята. Той е изразен просто с думите: „В теб [в потомството ти] ще бъдат благословени всички семейства на земята.“ (Битие 12:3; 22:18). Различни подробности от този завет бяха повторени на Авраам при няколко други случая, както и на сина му Исаак и на сина на Исаак – Яков (Битие 26:4; 28:14). Ето едно чудесно уверение за всички хора, защото заветът предвиждаше две неща: първо, че Авраам ще има потомство, и второ, че чрез потомството на Авраам благословения ще дойдат върху всички семейства на земята.

Малко повече от четири века след сключването на завета с Авраам, Бог сключи завет с децата на Израил, потомците на дванадесетте сина на Яков. Той е известен като Заветът на Закона. Той беше сключен на планината Синай. След като им бяха дадени наредбите на Божия закон, на Израил беше казано: „Затова ще пазите наредбите Ми, ... които, ако човек изпълнява, ще живее в тях.“ С единогодушие те отговориха: „Всичко, което Господ е казал, ще изпълним.“ (Левит 18:5; Римляни 10:5; Изход 19:8). Децата

на Израил приеха условията на Заветния закон. В този завет те смятаха, че са намерили пътя към вечния живот, и всичко, което трябваше да направят, беше да спазват условията на този завет.

Бог изобрази тези два завета — единия с Авраам, а другия с народа на Израил — чрез жените на Авраам, както е записано в Галатяни 4:21-28: „Кажете ми, вие, които искате да бъдете под закона, не чувате ли закона? Защото е писано, че Авраам имаше двама сина: единия от робинята, а другия от свободната жена. Но този, който беше от робинята, се роди по плът; а този от свободната жена — по обещание. Това е иносказание: защото тези са двата завета; единият от планината Синай, който ражда в робство, и който е Агар. Защото тази Агар е планината Синай в Арабия и съответства на сегашния Йерусалим, и е в робство заедно с децата си. Но Йерусалим, който е горе, е свободен; той е майка на всички нас. Защото е писано: „Радвай се, бездетна, която не раждаш; извикай и възкликавай, ти, която не изпитваш родилни мъки; защото самотната има много повече деца, отколкото омъжената.“ А ние, братя, както беше Исаак, сме деца на обещанието.“

Защо беше сключен Заветът на Закона? Той е държал израилския народ в робство. И все пак нито един юдеин, освен Исус, никога не го е спазвал съвършено. Това е било извън обхвата на техните възможности. Заветът на Закона беше сключен по няколко причини, но основната е споменатата от Павел в Галатяни 3:24, където

се казва: „Затова законът ни беше наставник, за да ни доведе при Христос.“ Заветът на Закона беше съвършен. Въпреки това никой евреин, с изключение на Исус, никога не е спазвал закона, даден на Израил. Несъвършен човек не може да спазва съвършен закон. По същия начин никой син на Адам не може да спазва Божия съвършен закон, защото всички са „създадени в беззаконие“ и заченати в грях (Псалтир 51:5). Всички са несъвършени. Законът, за който еврейският народ смяташе, че е за живот, се оказа, че е за смърт. Той ги осъди под греха (Римляни 7:10; Галатяни 3:22). Той им показа, че са несъвършени и че Божият съвършен закон е извън техните възможности.

Заветът на закона доказва, че несъвършените хора, независимо дали са евреи или езичници, не могат да спазват Божия закон. „Затова, както чрез един човек грехът влезе в света, и смъртта чрез греха; и така смъртта премина върху всички хора, защото всички са съгрешили.“ (Римляни 5:12). Следователно Заветът на Закона беше, както бе отбелязано по-рано, „учител“, водещ към Христос като Спасител и Изкупител на човечеството. Нашият Господ Исус беше „свят, непорочен, неопетнен, отделен от грешниците“ (Евреи 7:26). Той спазва Божия закон. Това демонстрира Неговото съвършенство като човек и следователно доказва способността Му да умре като откуп за Адам и неговия род.

Божият закон на справедливостта изискваше да бъде принесен в жертва съвършен живот в замяна на изгубения съвършен живот (Изход 21:23). Адам загуби съвършения живот поради

греха. Той умря и цялото човечество умря в него. Христос, съвършен човек, беше послушен на Божия закон. Той умря не като грешник, а вместо грешника Адам. Възкресението на Христос чрез могъщата сила на Бога ни дава увереност, че цялото човечество ще живее в Него (Деяния на апостолите 17:31). „Защото, както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще бъдат оживени“ и ще им бъде дадена възможност да бъдат възстановени към човешкото съвършенство, изгубено в Едем. (1 Коринтяни 15:22). Заветът на Закона беше даден, за да покаже нуждата от Спасител и Изкупител. Чрез Христос Исус цялото човечество отново ще има привилегиите на живота и общението с Бога.

Развитието на едно семе

Заветът с Авраам говореше за „семе“, чрез което всички семейства на земята ще бъдат благословени. Събитията, записани в Стария Завет, показват, че нито Исаак, нито Яков са били споменатото семе, което би могло да донесе благословението на цялото човечество. Новият Завет ни казва, че семето е бил Христос: „А обещанията бяха дадени на Авраам и на неговото семе. Той не казва: „и на семената“, като за мнозина, а като за един: „и на твоето семе“, което е Христос.“ (Галатяни 3:16). Христос, потомъкът на Авраам, трябва да благослови всички семейства на земята според завета. Той, чрез Божията благодат, вкуси смърт за всеки човек и доближи изпълнението на обещаните благословения. (Евреи 2:9). Божият план не е случаен. Той се основава на принципите на справедливостта, мъдростта,

любовта и силата, защото всички Божии качества се обединяват в хармоничното изпълнение на Неговия план за човека.

Когато се роди Учителят, ангелът каза: „Не се страхувайте, защото, ето, нося ви блага вест за голяма радост, която ще бъде за всички хора. Защото днес ви се роди в града на Давид Спасител, Който е Христос Господ.“ Тогава небесните войнства възкликват: „Слава на Бога във висините, и на земята мир, благоволение към хората.“ (Лука 2:10, 11, 14). Изминаха почти две хиляди години, откакто Христос умря на Голгота, а обещаните благословения все още не са дошли на земята. Има причина за това. Тя се крие в завета, който прави евангелската църква сънаследник с Христос като „семето“, което ще благослови света. Тази велика истина, пренебрегвана от мнозина, би трябвало да възбужда християнина с перспективата, която носи: „Всички вие сте едно в Христос Исус. И ако сте Христови, тогава сте семе на Авраам и наследници според обещанието.“ Галатяни 3:28,29

Делото на настоящия век от Петдесетница насам не е било обръщането на света. Светът не е бил помирен с Бога. По-скоро този век е видял развитието на „потомството“ на Авраам, което включва Христос и онези, които принадлежат на Него. Привилегия на истинския християнин днес е да „прославя Този“, Който ни е призовал „от тъмнината в Своята чудна светлина“. 1 Петрово 2:9

Нов завет

В подходящото време верната църква ще живее и ще царува с Христос хиляда години. (Откровение 20:4,6). Тогава ще започне делото на благословието на всички семейства на земята в съответствие с Божието обещание. Това ще бъде делото на Новия завет. Йеремия 31:31-34 и Евреи 8:8-12 предсказват този завет и неговите благословени резултати за всички семейства на земята: „Ще вложи закона Си в сърцата им и ще го напиша в умовете им; и Аз ще бъда техният Бог, а те ще бъдат Моят народ. И вече няма да учи всеки своя ближен, нито всеки своя брат, като казва: „Познайте Господа“, защото всички ще Ме познават, от най-малкия до най-големия сред тях, казва Господ; защото ще простя беззаконието им и няма да помня повече греховете им.“

Ето уверението, че човекът ще бъде върнат в заветни отношения с Бога. Обещанието ще се изпълни и Божият закон отново ще бъде вложен в умовете и сърцата на хората по време на това хилядолетно царуване. Всички врагове ще бъдат поставени под нозете на Христос, а последният враг – Смъртта – ще бъде унищожен. (1 Коринтяни 15:25,26). Само умишлено непокорните ще бъдат изтребени чрез смърт. Деяния на апостолите 3:23

Всички доброволни и послушни на земята ще преклонят коленете си в поклонение и всеки език ще „изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца“ (Филипяни 2:11). Ние се радваме, че Бог има план за възстановяването на човечеството — да, за благословието на всички семейства на земята под Новия Завет!

Този план ще достигне своята кулминация в това, което апостолът описва като „разпоредбата на пълнотата на времената“, когато Бог ще „събере всичко в Христос, както нещата, които са на небесата, така и тези, които са на земята; дори в Него“. Ефесяни 1:10